

тъ не спи. *Л. Д. 1870 р. 180.* Родителіе-ти трѣбува да бждѣтъ будни и все да имѣтъ прѣдъ очи. *ib. р. 124.* Градскы-ты дѣца оставять да стоятъ много будны по сѣдѣнкы въ събранія и много на видѣло. *ib. р. 137.* Българскій народъ е буденъ и безъ негова-та воля нищо не трѣбва да са работи. *ib. 1876 р. 12.* Цѣлж ношъ стояхъ правъ и буденъ отъ страхъ да не бы да угасне огнѣнътъ отведнѣждъ. *РС. 71.* Алчнѣтъ владѣтели мислѣтъ само какъ да претоварѣтъ съ данѣцы най буднѣтъ и най промышленнѣтъ отъ своѣтъ подданныцы (*les plus vigilants et les plus industrieux*). *Т. 207.* И наистенно у такыва случкы Божіе-то око всякога е будно. *Х. I, 59.* Послѣ ся показвахъ буденъ. *ib. 88.*

Будижница *с. ж. вымышленное имя сказочной травы:* Будижница—една былка, която расънва човѣка и го събужда завчасъ додѣто спи. *Х. I, 88.*

Будило *с. с. будильникъ, поощритель:* Наше-то вѣстникарство—това народно будило и свѣстило. *Л. Д. 1871 р. 245.*

Будим(н)ъ *название города въ Венгрии Buda, составляющее яркій признакъ особой группы былинь болгарскихъ, тѣсно связанныхъ съ былинами сербскими, и изъ нихъ особенно съ древлезаписанными и изданными В. Богиничемъ въ Бѣлградѣ 1878 (Народне пјесме из старижехъ, највише приморскихъ записа):* Постигла сирота вдо'ница Постигнала едно мѣшко дѣте—Т' однесо'а при краля отъ Будима, И му виде криля на рамена, А на рѣка писмо написано, Писмо пейтъ, от' ке бидитъ краля, От' ке бидитъ краля отъ Будима. *М. 49.* Заиграла до-нанма У Будинъ града голѣма. *ib. 64.* Излѣзли сѣ Будинци, Будинци стари кметове. *ib. (ср. Ч. 342).* Царъ царува въ Цариграда, Бѣла Рада въ Буденъ града. Бѣха Турци,—Гърци,—млади бѣничаре, Не можаха да разбѣятъ Нови града Вуденова. *ib. 107.* Вѣла сѣ ѣ бѣла лоза Около града Будима. *ib. 437.* Мари Радо, бѣла Радо! Царъ царува въ Цариграда—Бѣла Рада въ Будимъ града. Царъ за Рада войска бере, Войска бере—Будимъ бѣе. Бѣха Турци, бѣха Гърце (*и проч. какъ въ М. 107*). *Ч. 298.* Дочюлъ го ѣ краль Маттея отъ Будинъ-града. *ib. 342.* Да му видишъ тѣнкы вѣжды, Будинъ-градъ бы далъ. *ib.* Запѣло ми е пиле славейче, Запѣло ми е въ Будина града. *З. 109.* Стоанъ либи дръго любе,—отъ Вѣдима,—Вѣдимчака. *В. 148.* Море Вено, Вено, кадъна Вено! Пѣшка ми пѣкна Вѣдима града, Та сп ѣдриха кадъна Вено, По бело г'рло, по кованъ герданъ. *ib. 172.* Пленили ги деветъ моме, Пленили ги, карали ги, Карали ги Вѣдимъ града. *ib.*